

konkursbehandlingen. Disse oplysninger vil indgå i skifterettens vurdering af gældssaneringsagen, ligesom de kan danne grundlag for skifterettens overvejelser om behovet for eventuelle yderligere undersøgelser.

I de tilfælde, hvor konkursbehandlingen er sluttet i medfør af konkurslovens § 143 uden udlodning, fordi der i boet ikke er midler til dækning af andet end omkostningerne til bobehandlingen, vil oplysningerne i konkursboet kunne være sparsomme. Konkursrådet finder, at det ville være u hensigtsmæssigt, om skyldneren i sådanne sager skulle være afskåret fra at få gældssanering, alene fordi der ikke er midler i boet ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne ved konkursbehandlingen. I disse sager, hvor kurator hurtigt har sluttet konkursbehandlingen, vil der imidlertid i praksis formentlig ofte være et særligt behov for at få foretaget yderligere undersøgelser inden afgørelsen om gældssanering i forbindelse med konkurs. Disse yderligere undersøgelser vil i givet fald skulle foretages af skifterettens medhjælper.

Behovet for sådanne yderligere undersøgelser vil komme til at bero på det oplyste om boets forhold, herunder de nærmere oplysninger, som måtte fremkomme fra boets fordringshavere. Skifteretten vil endvidere som efter gældende ret kunne anmode skyldneren om oplysninger til belysning af sagen. Hvis skyldneren ikke medvirker loyalt ved oplysningen af sagen, bør det ligesom i dag kunne føre til, at skyldneren nægtes gældssanering. Endelig vil kreditorerne under gældssaneringsagen og på den afsluttende skiftesamling som efter gældende ret have adgang til at udtale sig mod en gældssanering, jf. konkurslovens § 237, jf. § 215, stk. 1, 2. pkt.

I de tilfælde, hvor en begæring om gældssanering indgives, efter at det relevante konkursbo er sluttet, finder Konkursrådet, at skifteretten bør kunne bestemme, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs også skal anvendes. I modsat fald vil en fristoverskridelse kunne få ganske afgørende betydning for den konkursramte skyldner, der ikke i tide får indgivet en begæring om gældssanering i forbindelse med konkurs. Endvidere vil den skyldner, som f.eks. har påtaget sig en kautionsforpligtelse for et selskab, som er under konkursbehandling, ofte først ved afslutningen af konkursboet have et fuldt overblik over sin økonomiske situation og dermed grundlaget for at indgive begæring om gældssanering i forbindelse med konkurs.

Efter gældende ret har skifteretten allerede adgang hertil i tilfælde, hvor skyldnerens bo er sluttet med regnskab og udlodning, jf. konkurslovens § 231, stk.

3. Denne mulighed bør efter Konkursrådets opfattelse opretholdes og vil på grund af anvendelsesområdet for gældssanering i forbindelse med konkurs få større praktisk betydning for f.eks. den ægtefælle eller samlever, der har kautioneret for skyldnerens gæld.

Konkursrådet finder endvidere, at skifterettens adgang til at anvende reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs bør udvides til at omfatte de tilfælde, hvor det relevante konkursbo måtte være sluttet i medfør af konkurslovens § 143, når dette findes forsvareligt.

Skifterettens afgørelse af, om der, uanset at konkursboet er afsluttet, bør indledes sag om gældssanering i forbindelse med konkurs, bør efter Konkursrådets opfattelse fortsat bero på skifterettens konkrete vurdering af den enkelte sag. De særlige hensyn til forsvarlig afvikling af konkursramte erhvervsvirksomheder, som bør være en betingelse for anvendelsen af nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, må efter Konkursrådets opfattelse indebære, at en sag om gældssanering efter dette særlige regelsæt ikke bør indledes, når der er gået blot nogen tid fra konkursboets afslutning, da det ellers vil være vanskeligt at fremskaffe nærmere oplysninger om virksomhedens drift mv.

I skifterettens afgørelse af, om der skal indledes sag om gældssanering, uanset at konkursboet er afsluttet, må det indgå som et væsentligt moment, om sagen kan oplyses forsvarligt. Dette vil have særlig betydning i de sager, hvor konkursboet er sluttet i medfør af konkurslovens § 143, idet der i disse sager som nævnt som hovedregel ikke har været foretaget de samme undersøgelser som i konkursboer, der sluttet med regnskab og udlodning. I dette tilfælde må skyldneren derfor under gældssaneringsagen efter bedste evne forsøge at sikre medhjælperen adgang til relevant materiale fra den konkursramte virksomhed. Medvirker skyldneren ikke hertil, bør det efter Konkursrådets opfattelse kunne føre til, at begæringen om gældssanering i forbindelse med konkurs afvises. I praksis vil de oplysninger, der eventuelt fremkommer fra de kendte fordringshavere, jf. ovenfor, dog formentlig kunne udgøre en væsentlig del af skifterettens vurderingsgrundlag.

Der henvises til betænkningen side 408 ff.

4.10.3.3.1. Skæringstidspunktet

Om skæringstidspunktet i en sag efter de nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, dvs. det tidspunkt, hvor en fordring skal være stiftet for at blive omfattet af en sag om gældssanering, bemærker Konkursrådet, at der efter gældende ret skelnes mel-